

เรื่องเล่า
ประสบการณ์วิญญาน
และ **ปาฏิหาริย์**
จาก พระอริยสงฆ์

ความเป็นเทวดา เปเรต เจริญฉาน
หรือสิ่งมีชีวิตในภพภูมิที่ต่ำหรือสูงนั้นมีอยู่ในใจเราทุกคน
หากเราต้องการเป็นแบบใดก็ต้องเลือกปฏิบัติเช่นนั้น...
ดังที่พระอริยสงฆ์หลายท่านได้ชี้แนะไว้ให้แล้ว

ธ.ธรรมรักษ์ และจิตตวชิระ

เรื่อ งเสา

ประสมภรณ์วิญญูญาณ

และ ปาฏิหาริย์

จาก พระจริยสงฆ์

เรื่องเล่าประสบการณ์นิเวศ และปฎิหาริย์จากพระอริยสงฆ์

โดย อ.ธรรมรักษ์ และจิตตวชิระ

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำการลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ นอกจากจะได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อ.ธรรมรักษ์

เรื่องเล่าประสบการณ์นิเวศ และปฎิหาริย์จากพระอริยสงฆ์.-กรุงเทพฯ : Live Happy, ๒๕๖๒.

๑๖๐ หน้า

๑. สิ่งเหนือธรรมชาติ. ๒. ปฎิหาริย์. I. จิตตวชิระ, ผู้แต่งร่วม. II. ชื่อเรื่อง.

๒๙๔.๓๑๒๑๑

ISBN : ๙๗๘-๖๑๖-๒๙๒-๕๔๘-๑

จัดพิมพ์โดย

บริษัท แฮปปี้บุ๊ก พับลิชชิง จำกัด

๘๑ ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๕๓๔๔ ๘๕๔๘ โทรศัพท์ ๐ ๕๓๔๔ ๘๕๔๙

Homepage : <http://www.happybookpublishing.com>

พิมพ์ที่

บริษัท พิมพ์ดีการพิมพ์ จำกัด

๙๘/๑๙๖-๒๐๙ ซอยพระยาสุเรนทร์ ๑๙

ถนนพระยาสุเรนทร์ (รามอินทรา ๑๐๙) กรุงเทพฯ ๑๐๕๑๐

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท เพชรประกาย จำกัด

๘๑ ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๐ ๕๕๓๕ # ๑๐๓ โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๐ ๕๕๖๘

Homepage : <http://www.phetpragay.com>

ราคา ๙๙ บาท

•ที่ปรึกษาจิตตัมคัคคิ •พลเอกกิตติ รัตนฉายา ภาณุพงศ์ ศักดาทร อ.ดร.พิสิฐ โคตรสุโพธิ์ •บรรณาธิการบริหาร •ภัทระ ฉลาดแพทย์
•รองบรรณาธิการบริหาร •ไอรดา ฉลาดแพทย์ •ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร •ภาณุศร เครือปัญญาดี •บรรณาธิการ •ธีร ฉลาดแพทย์
•ผู้จัดการฝ่ายผลิตและบรรณาธิการ •สุกฤดา พลอยเหลี่ยม •ผู้ช่วยบรรณาธิการ •ภัทริธิดา ชัยเพชร •กองบรรณาธิการ •
นพมาศ วรรณวงศ์ •ฝ่ายกราฟิกและรูปเล่ม •กรรภาพิก แฮาส์ นิคเวิร์ม พับลิชชิง นพดล ปัญญาคำ •การตลาด กิจกรรม
พิเศษ •วาสนา ชัดศรี วรพล ไผ่แดง

ค ำ น ำ ผู้ เ ขี ย น

ความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณ ภูตผี เป็นสิ่งที่ฝังรากลึกอยู่ในสังคมไทยมานาน แม้ในปัจจุบันก็มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์การได้พบเห็น ผี วิญญาณ เปรต สัมภเวสี รวมถึงเรื่องความมหัศจรรย์ของพระอริยสงฆ์กันอยู่มากมาย ในปัจจุบันเรื่องราวเหล่านี้ถูกนำมาเปิดเผยผ่านสื่อต่างๆ กันมากขึ้น ทั้งทางรายการโทรทัศน์ชื่อดังและทางสื่ออินเทอร์เน็ต

เรื่องราวที่ลึกลับเหนือธรรมชาติเหล่านี้ยังคงมีการกล่าวเพื่อตักเตือนกันอยู่เสมอว่า “**เป็นความเชื่อส่วนบุคคล ไม่เชื่ออย่าลบหลู่**” และเหตุที่คนเชื่อถือกันเช่นนั้นก็เพราะว่าเกิดความเกรงกลัวในอิทธิฤทธิ์ของเหล่าวิญญาณ โดยคิดว่าสิ่งเหล่านี้มีอำนาจลึกลับที่จะบันดาลให้เกิดทั้งผลร้ายแก่ตัวได้

ซึ่งหากเราไม่มีสติปัญญากำกับในเรื่องความเชื่อเหล่านี้ คนผู้นั้นก็จะแสดงออกถึงความเชื่อนี้ไปในทางที่ผิด คือกลัวโดยไร้เหตุผล และอาจจะนำไปสู่การปฏิบัติตนที่ผิดทิศผิดทางได้

เรื่องราวเกี่ยวกับจิตวิญญาณเหล่านี้ หากเราสามารถใช้อนุญาพิจารณตามหลักของความเป็นจริงทางพระพุทธศาสนาได้ก็จะไม่เกิดความกลัวและไม่ทุกข์ ซึ่งวิธีการที่จะเข้าถึงและรับรู้เกี่ยวกับจิตวิญญาณเหล่านี้ได้ดีที่สุดก็คือการฝึกจิตปฏิบัติกรรมฐานตามแนวทางของพระพุทธศาสนา

การได้มีโอกาสรับรู้หรือได้มองเห็นเหล่าจิตวิญญาณเหล่านี้เราสามารถมองเป็นโอกาสที่ดีได้ เพราะการที่จิตวิญญาณใดๆ ไม่ว่าจะเป็นแบบไหนมาปรากฏให้เห็นแสดงว่าผู้ที่ได้พบเห็นจะมีโอกาสได้ทำบุญและสร้างคุณงามความดีเพื่อช่วยเหลือวิญญาณเหล่านั้น เพราะส่วนใหญ่แล้วการที่เหล่าภูตผีหรือจิตวิญญาณมาปรากฏให้เห็นมักจะมาเพื่อขอส่วนบุญหรือขอความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ

พระพุทธเจ้าไม่ได้ทรงปฏิเสธเรื่องความมีอยู่เกี่ยวกับผีสงฆ์ เทวดา หรือเทพเจ้าใดๆ ว่าไม่มีจริง พระพุทธองค์ยังทรงตรัสถึงเรื่องการกำเนิด ๔ ของสิ่งมีชีวิตในโลกอันเกิดมาจากผลแห่งการกระทำของแต่ละบุคคล และยังมีมอบวิธีการที่ดีที่จะทำให้มนุษย์และสิ่งมีชีวิตที่อยู่กันคนละภพเหล่านั้นได้อยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นสุข ไม่ต้องเบียดเบียนกันและกัน

การเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาผู้เขียนมีความตั้งใจที่จะส่งต่อความรู้ที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาจากผู้รู้ พระอริยสงฆ์ ผู้ที่เป็นครูบาอาจารย์และผู้ที่มีประสบการณ์หลายๆ ท่าน เพื่อเป็นองค์ความรู้อีกแขนงหนึ่งที่ถือเป็นโอกาสที่จะทำให้ผู้ที่มีโอกาสได้เห็นวิญญาณ ภูตผี หรือสัมภเวสีในประเภทต่างๆ ได้สร้างบุญกุศล ทำการแก้ไขเหตุการณ์ได้ถูกวิธี เพื่อให้เกิดทั้งความสุขกับผู้พบเห็นและเหล่าสรรพสัตว์ สรรพวิญญาณเหล่านั้นให้มีความสุข เลิกอาฆาตจองเวรต่อกัน

ด้วยความเคารพ

ธ.ธรรมรักษ์

ค ำ น ำ ส ำ น ัก พ ิ ม พ์

เรื่องราวของวิญญาณนั้น ถือเป็นเรื่องลึกลับ ปริศนา ที่ยังคงหาคำตอบไม่ได้ในทางวิทยาศาสตร์ แต่เราก็เห็นได้จากหลายๆ สื่อในปัจจุบันที่มักมีผู้ที่ได้พบ ได้เจอ หรือได้สัมผัสกับวิญญาณมาแล้ว แม้ว่าจะไม่ทราบอย่างแน่ชัดว่าเป็นเรื่องจริงหรือไม่ แต่บางเรื่องราว บางประสบการณ์ก็ปฏิเสธได้ยากว่าวิญญาณนั้นไม่มีอยู่จริง

ในทางพระพุทธศาสนานั้น เรื่องราวของวิญญาณนับว่าเป็นเรื่องราวหนึ่งที่พบเห็นได้บ่อยๆ ในตำนานต่างๆ ยิ่งหากได้อ่านเรื่องราวประวัติของเกจิ พระอาจารย์ และพระอริยสงฆ์ที่มีชื่อเสียงหลายๆ ท่าน ต่างก็ได้เคยพบ เคยเห็นวิญญาณกันมาแล้ว ซึ่งก็คงต้องย้ำกันตรงนี้ด้วยว่า เรื่องราวเหล่านี้เป็นเรื่องของความเชื่อ การจะได้พบได้สัมผัสกับเหล่าวิญญาณจริงๆ หรือไม่นั้น ก็คงต้องขึ้นอยู่กับบุญและกรรมของแต่ละคนที่เคยได้ทำกันไว้

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่น่าสนใจเล่มหนึ่ง ที่จะเล่าให้ท่านได้ฟังถึงเรื่องราวประสบการณ์การได้พบเจอกับวิญญาณต่างๆ อีกทั้งยังจะเล่าให้ทราบถึงความต้องการของวิญญาณ ว่าบางทีหากท่านได้พบเจอเหตุการณ์เหล่านี้ที่วิทยาศาสตร์ยังพิสูจน์ไม่ได้ จะมีวิธีการรับมือกับเรื่องลึกลับนี้ได้อย่างไร

บรรณาธิการสำนักพิมพ์

สารบัญ

บทนำ..... ๗

บทที่ ๑

รู้จักจิตวิญญาณประเภทต่างๆ

- ลักษณะจิตวิญญาณที่มนุษย์สามารถพอจะสัมผัสได้
- สาเหตุที่เหล่าจิตวิญญาณเหล่านี้มาปรากฏให้เห็น
- เรื่องเล่าพบเปรตจากหลวงปู่จันทา ถาวโร

บทที่ ๒

รวมเรื่องลี้ลับทางจิตวิญญาณจากพระอริยสงฆ์

- เล่าเรื่องหญิงผู้เห็นตนเองไปเข้าร่างหลานสาว
- หลวงปู่จัน กุสโล กับหลวงปู่มั่น
- หลวงปู่ดู๋ พรหมปัญโญ แก่คุณไสยให้หญิงสาว
- หลวงปู่ดู๋ กับพระอาจารย์ธรรมโชติ
- กรรมสนองกับผู้หมายเอาชีวิตหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน
- หลวงปู่จันทา ถาวโร พบเปรตพระ
- หลวงปู่ชอบ ฐานสโม โปรดเปรตหญิงชรา
- หลวงพ่อคุณ ปริสุทโธปะทะจอมขมังเวทย์
- ปาฏิหาริย์หลวงปู่สรวง ออยเตียนสรูล
- หลวงพ่อ จรัญ ชิตธัมโมโปรดคนโดนผีเข้า
- เทวดามาใส่บาตรหลวงพ่อบุญประดิษฐ์
- ปาฏิหาริย์ของเหรียญหลวงปู่ศุข

บทส่งท้าย

- เราได้อะไรจากการสัมผัสจิตวิญญาณ
- ระดับของการมองเห็นหรือการได้ตาทิพย์เห็นจิตวิญญาณ
- เมื่อได้เห็นจิตวิญญาณ เปรต ภูตผีที่มาขอความช่วยเหลือแล้วต้องทำอะไร
- ทำทานแล้วต้องอุทิศบุญไปให้เขาด้วยเขาจึงจะได้รับ

บทสรุป

ບຸກຄົນ

หากถามว่ามีใครที่อยากเจอผีบ้างหรือไม่ เกือบจะร้อยเปอร์เซ็นต์ ย่อมตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า “ไม่อยาก” ไม่ต้องการจะเห็นหรือสัมผัส อย่างมาให้เห็นให้เจอเลย และถ้าถามต่อไปว่าเพราะอะไรจึงไม่อยากจะเห็น คนส่วนใหญ่ก็มักให้คำตอบที่ตรงกันก็คือ **“กลัว”** บ้างก็คิดว่าการที่เขา มาให้เห็นหรือทำให้ได้ยินเสียงเพราะกลัวจะถูกพาไปอยู่ด้วย จึงไม่มีใคร อยากจะเห็นผีกัน

แต่ก็ยังพอมีคนส่วนหนึ่งที่อยากจะได้เห็นเพราะต้องการพิสูจน์ให้ รู้ชัดว่าผีหรือวิญญาณนั้นมีหรือไม่ แต่ก็มักจะไม่ได้เห็นจึงเกิดความรู้สึก เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง ในขณะที่คนกลุ่มที่ถือเป็นส่วนน้อยที่สุดของสังคมก็ มักจะมีความเชื่อในเรื่องเหล่านี้เพราะทั้งเคยเห็น เคยติดต่อกับจิต วิญญาณ เคยสัมผัสและอาจจะเคยแม้แต่ประสบการณ์การเสี่ยงอันตราย จนเกือบถึงชีวิตเพราะเหล่าจิตวิญญาณเหล่านั้นเป็นต้นเหตุ แล้วสามารถ รอดมาได้ จึงเชื่อมั่นได้อย่างสนิทใจ

ไม่ว่าคุณผู้อ่านจะเคยมีประสบการณ์เรื่องผี วิญญาน หรือสิ่งที่บอกเหตุใด ๆ หรือไม่ก็ตาม เรื่องราวของสิ่งมีชีวิตที่ตาเปล่ามองไม่เห็น อย่างผีสิงหรือจิตวิญญานบริสุทธิ์ก็เป็นที่พูดและเล่าขานกันมากมายทั่วโลกมาอย่างยาวนานสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

มีเรื่องราวจากอดีตโดยครูบาอาจารย์ใหญ่อย่าง “หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต” ซึ่งเป็นอาจารย์ใหญ่สายวิปัสสนา เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องให้เป็นแม่ทัพธรรมยุคครึ่งหลังของพุทธกาล เป็นมหาบรมครูแห่งพระป่าสายวิปัสสนากรรมฐาน ท่านได้เล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ในการปฏิบัติธรรมจนได้เห็นจิตวิญญานมาขอความช่วยเหลือ

ณ วัดป่าบ้านหนองผือ ราวปีพ.ศ. ๒๔๙๐ ขณะที่หลวงปู่มั่นนั่งภาวนาอยู่บนกุฏิช่วงเวลาใกล้รุ่ง ท่านก็ได้ยินเสียงรำพึงรำพันแว่วถึงลูกเมีย มาเข้าหูอยู่ไม่ขาดสาย ท่านอาจารย์มั่นจึงได้ถอดจิตตามไปดูที่มาของเสียงนั้น ซึ่งแว่วมาจาก ณ ชายป่าท้ายหมู่บ้าน ก็พบผีตนหนึ่งบอกกับหลวงปู่มั่นว่าชื่อ “ตาเชียงจวง” ผีตนนี้กล่าวกับหลวงปู่มั่นว่าคิดถึงลูกเมียมากต้องการขอความช่วยเหลือให้หลวงปู่พาลูกเมียมาพบให้ได้

หลวงปู่มั่นตั้งจิตสงบก็เห็นว่าผีตนนี้มีวแต่ยึดมั่นถือมั่นในตัวตน ยึดติดในลูกเมียจนตายกลายเป็นเปรตเพื่อเฝ้ากระดูกทุกซอกทุกมุม อยู่ที่ป่าช้านี้มา ๕๐๐ ปีแล้วแต่ยังไม่รู้ตัว ท่านจึงกล่าวว่า

“ตาเชียงจวงเอ๋ย ลูกเมียของเจ้าป่านนี้ไปเกิดเป็นอะไรแล้วก็ไม่รู้ แต่เจ้ากลับมานั่งหวงกระดูกที่ไปล่าประโยชน์นี้มันน่าเวทนานัก ความยึดมั่นถือมั่นมันทำให้เป็นทุกข์ ดายไปก็ไม่ได้ผุดได้เกิดเสียที

จงปล่อยวางเสียเถิด จะมานั่งร้องไห้เป็นผีดดๆ อายากๆ กับไทร
กระดุกอย่างนี้มันไม่คุ้มกันหรอก”

พอหลวงปู่มั่นได้เทศนาสั่งสอนจนผีตาเซียงจวงเข้าใจแล้วก็กราบ
ลาหลวงปู่ไป อีกสองวันต่อมาก็มีชาวบ้านมาบอกว่า มีฆราวาสคนหนึ่งไป
ไถนาแล้วไปพักผ่อนใต้ต้นไม้ แล้วมีเปรตตนหนึ่งมาเข้าฝัน โดยที่เปรต
ตนนั้นบอกให้เอาโหลสองใบมาให้หลวงปู่ให้ได้

โดยเปรตตนนั้นบอกชื่อตนเองว่าชื่อ “ตาเซียงจวง” นั่นเอง เมื่อ
สองวันที่แล้วได้ฟังเทศนาจากหลวงปู่มั่นทำให้ได้สติขึ้นมาไม่ยึดมั่นถือมั่น
ในไทรกระดุกนั้นแล้ว และบัดนี้ถึงเวลาที่เขาจะไปเกิดจึงขอให้เอาโหล
ดังกล่าวมาถวายหลวงปู่ด้วย

หลวงปู่มั่นจึงได้เทศนาสอนธรรมในเรื่องของความยึดมั่นถือมั่นว่า
เป็นโทษอย่างยิ่ง คนที่มีความรักห่วงหาอาลัยจะเป็นเหตุให้ไปเกิดเป็น
ผีเปรตได้ ยิ่งหากหวังสิ่งใดมากก็จะไปเฝ้าสิ่งนั้นจนลืมวันเวลา แม้จะ
ผ่านไปแล้วยลหลายร้อยหลายพันปีก็จะไม่รู้ตัวเลย

จากเรื่องราวของครูบาอาจารย์ผู้ปฏิบัติกรรมฐานจนจิตแก่กล้า
แล้วแสดงให้เห็นว่า คนที่ได้มีโอกาสเห็นผีและสัมผัสถึงวิญญานได้เพราะ
จิตมีกำลังมาก คนผู้นั้นย่อมเป็นผู้มีบุญบารมีพอสมควร เปรียบเหมือน
มหาเศรษฐีที่มีทรัพย์มากและใจบุญ การที่มีคนที่อดอยากหิวโหยยากจน
มาร้องขอความช่วยเหลือจึงเป็นธรรมดา เพียงแต่ตัวของผู้ที่พบเห็น
จิตวิญญานเหล่านั้นอยู่กันต่างภพต่างสถานะกันเท่านั้นเอง

การที่ใครก็ตามได้มีโอกาสเห็นผีหรือวิญญานอาจนับว่าเป็นผู้โชคดียิ่งได้ เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่า ภพภูมิที่อยู่หลังความตายนั้นเป็นสิ่งที่มิได้อยู่จริง คนที่มีชีวิตอยู่ในโลกหลังความตายแล้วต้องเป็นทุกข์หนักหนาสาหัสก็เพราะสร้างบุญกุศลมาน้อยหรือได้สร้างกรรมใดที่ไม่ดีเอาไว้จึงต้องเปลี่ยนภพไปอยู่ในที่ตกต่ำไม่ดีเช่นนั้น

หากเราได้เห็นผี จิตวิญญาน หรือแม้แต่จะฝันถึงก็ตามก็ขอให้นึกไว้ว่า “เรากำลังโชคดี” เพราะมีโอกาสจะได้ทำบุญแบบเดียวกับที่ครูบาอาจารย์ท่านได้ทำมา

พระพุทธเจ้าเองได้ทรงตรัสสอนแนวทางการทำบุญไว้มากมาย และอธิบายถึงผลแห่งบุญที่จะทำให้เหล่าวิญญานเหล่านั้นรวมถึงตัวของเราเองมีความสุขได้ เพราะฉะนั้นจงอย่ากลัวที่ได้เห็นและช่วยเหลือจิตวิญญานเหล่านั้น ใครก็ตามหากต้องการที่จะเห็นจิตวิญญานเหล่านี้โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือเขาเหล่านั้นให้พ้นทุกข์ด้วยการมุ่งมั่นปฏิบัติสมาธิกรรมฐานก็ย่อมถือเป็นผู้ประเสริฐโดยแท้

แต่ในทางกลับกันหากมุ่งปฏิบัติสมาธิภาวนาเพื่อหวังผลในการอย่างอื่น คือเพื่อเห็นแล้วถือเป็นของสนุก เห็นแล้วนำไปเล่าอวดอ้างถึงความสามารถของตน เห็นแล้วนำเรื่องราวที่ได้เห็นไปพูดบิดเบือนเพื่อหลอกลวงผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์ก็นับว่าเป็นบาปอย่างยิ่ง

ฉะนั้นจึงอยู่ที่ว่าเมื่อเราได้พบ ได้สัมผัส หรือได้รับรู้เรื่องราวต่างๆ ในสิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้แล้วเราจะปฏิบัติตนอย่างไรให้เกิดประโยชน์และเกิดบุญกุศลให้มากที่สุด

บทที่

๑

รู้จักจิตวิญญาณประเภทต่างๆ

ในพระพุทธศาสนาได้กล่าวถึงเรื่องของการมีอยู่ของภูตผี ปีศาจเปรตต่างๆ ว่าเกิดขึ้นและมีอยู่เพราะมีกรรมเป็นตัว กำหนด

พระพุทธเจ้ากล่าวถึงเรื่อง “การกำเนิดผี” ว่าสิ่งมีชีวิตทุกประเภท
เกิดขึ้นมาด้วยคุณลักษณะสี่ประการต่างประเภทกัน คือเกิดจากครรภ์
เกิดจากไข่เกิดจากของสกปรกเน่าเหม็นและเกิดขึ้นแบบโตทันทีเรียกว่า
“โอปปาติกะ”

การกำเนิดทั้งสามอย่างนั้นเราพอจะทำความเข้าใจได้ง่าย
เพราะเห็นกับตา เรียนรู้ผ่านกระบวนการวิทยาศาสตร์ที่สามารถพิสูจน์
ให้เห็นจริงกันมากมาย เช่น มนุษย์หรือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมก็เกิดจาก
ครรภ์แม่ สัตว์ปีกหรือสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลายก็สามารถเกิดมาจากไข่
และพวกหนอนแมลงสกปรกก็มักปรากฏให้เห็นในถังขยะเสมอๆ

แต่กับสิ่งมีชีวิตที่โตเต็มที่ผุดขึ้นทันทีและมองด้วยตาเปล่าไม่เห็น นั้นยังไม่ได้รับการยอมรับว่ามีอยู่แน่นอน เพราะวิชาวิทยาศาสตร์มักอธิบายได้เพียงสิ่งที่ประสาทสัมผัสของมนุษย์รับรู้ได้แบบโดยตรงเท่านั้น เรื่องจิตวิญญานและผีบางจึงเป็นเรื่องที่ยังถกเถียงกันอยู่ หากใครถามว่ามีหรือไม่คนที่เคยพบเห็นบางทีก็ไม่อาจจะตอบตรงๆ เพราะเกรงว่า จะถูกหาว่าสติไม่ดี หรือถ้าพูดแล้วไม่เชื่อจริงแต่จะทำให้ผู้ฟังกับผู้พูด เกิดความขัดแย้งกันภายในใจเสียเปล่าๆ

ผู้ที่จะมีโอกาสได้พบเห็นแบบชัดเจนจึงมักจะเป็นผู้ที่ปฏิบัติธรรม จนจิตบริสุทธิ์และมีกำลังมากแล้วเท่านั้น โดยผู้ที่มีกำลังจิตมากที่สุดก็คือ ผู้ที่หมดกิเลสอย่างพระอรหันต์ มีเรื่องราวมากมายของพระอรหันต์ใน สมัยพุทธกาลที่ท่านได้พบกับเหล่าจิตวิญญานชั้นต่ำกว่าภพมนุษย์ เช่น กรณีพระอัครสาวกซ้ายขวาอย่างพระสารีบุตรและพระโมคคัลลานะ

พระสารีบุตรนั้นท่านถูกผียักษ์ตนหนึ่งเข้าทำร้ายในขณะที่กำลัง บำเพ็ญภาวนาอยู่ในป่า ผียักษ์ใจบาปตัวนั้นเห็นพระก็เกิดคิดอกุศลเอา ตะบองที่ถือมาตีศีรษะของพระสารีบุตรเต็มแรง แต่ในขณะที่เดียวกันร่าง ของผีร้ายตนนั้นก็ถูกเผาตกรกรไปทันที โดยประจักษ์พยานที่ได้เห็น พระสารีบุตรถูกตีก็คือพระโมคคัลลานะ

ส่วนกรณีของพระโมคคัลลานะ ท่านกำลังเดินลงมาจากเขาคิชฌกูฏ ก็ได้เห็นผีเปรตตนหนึ่งกำลังถูกไฟลุกท่วมอยู่ทั้งตัว ซึ่งก็แยมยิ้มไม่ได้ กล่าวว่อะไร จนพระรูปอื่นได้เห็นจึงถามด้วยความสงสัย แต่ท่านก็ไม่ยอม ตอบ บอกว่ารอให้อยู่ต่อหน้าพระพุทธเจ้าเสียก่อนจึงจะเล่าให้ฟัง

พระพุทธเจ้าทรงชื่นชมที่พระโมคคัลลานะสามารถมองเห็น
ร่างทิพย์ต่างๆ ได้ด้วยตาทิพย์ จากนั้นจึงตรัสเล่าถึงกรรมของปรตตนัน
ให้ฟังว่า ในอดีตมีเศรษฐีผู้หนึ่งมีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาได้
ทำทานบริจาคทรัพย์เป็นอันมากเพื่อสร้างศาสนสถานให้คนเข้ามา
ปฏิบัติธรรม วันหนึ่งท่านก็เดินทางไปเข้าเฝ้าพระศาสดาตามปกติ เห็น
ชายขอทานใจพาลคนหนึ่งนอนเท้าเปื้อนโคลนอยู่ที่ศาลาข้างทางจึง
กล่าวว่า

“สงสัยหมอนี้คงจะไปเที่ยวเตร่กลางคืนมาแล้วมานอนอยู่ที่นี่
เป็นแน่แท้”

ขอทานใจพาลได้ยินเช่นนั้นจึงเกิดโทสะพยาบาท รู้ว่าเศรษฐีคนนี้
รักศาสนสถานมากจึงไปวางเพลิงจุดไฟเผาให้หมด แต่เศรษฐีไม่ได้เศร้า
เสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เห็นว่าเป็นโอกาสได้สร้างศาสนสถานขึ้น
มาใหม่ กลายเป็นการสร้างบุญเพิ่ม

พระพุทธเจ้าจึงบอกว่าปรตที่พระโมคคัลลานะเห็นนั่นก็คือ
อดีตขอทานที่ไปจุดไฟเผาวิหารนั่นเอง สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรมที่
ตนเองได้ทำไว้ ทำดีก็ได้ดี ทำชั่วก็ได้รับตามกรรมของตน การเล่าเรื่องนี้
จึงถือเป็นการคลายความสงสัยให้กับเหล่าภิกษุทั้งหลายด้วย

